

sfială, cu teamă, cu reproș, cu bucurie sau cu mâhnire.

Agenda de Jean-Claude Carrière, în premieră pe țară la Teatrul Național din Iași, își justifică integral înscrierea pe afișul actualei stagiuni; copleșiți de montări care se doresc a fi cât mai absconse, cât mai generatoare de frisoane existențial-onirice, cât mai demolatoare de valori clasice, avem nevoie, din când în când, și de câte un spectacol pe care să-l putem aplauda cu prețuire întregă pentru cei ce ni-l oferă.

Constantin Paiu

Catinca Tudose

Prima *face*

Festivalul dramaturgiei franceze contemporane, desfășurat între 16 și 23 februarie la Târgu-Mureș, este parte a unui program mai amplu, intitulat „Face à face” și menit a contribui la o mai bună cunoaștere între oamenii de teatru români și cei francezi. Deocamdată s-a văzut, așadar, o singură *face*, aceea franțuzească, sau, mai bine zis, reflexul ei în câteva oglinzi românești. Pentru că piesele aduse la Târgu-Mureș au fost alese *liber* de către teatrele participante, nici un fel de „îndrumare” (și nici un

fel de sugestie autorizată...) neinfluențând opțiunile. Desigur, ceea ce s-a zărit în oglinda scenelor românești corespunde realității – piesele respective există pe hârtie. Asta nu înseamnă că oaspeții francezi s-au recunoscut în toate și nici că percepția românilor asupra literaturii dramatice produse astăzi în Hexagon nu i-a mirat câteodată. Rămâne, totuși, notabilă bogăția, fie și derutantă, a acestei literaturi, așa cum s-a ipostaziat ea în câteva spectacole ale teatrelor noastre.

Alegorie grotesc-sentimentală

AMORPHE D'OTTENBURG de Jean-Claude Grumberg. Traducerea: Paola Bentz Fauci ● TEATRUL NAȚIONAL din TÂRGU-MUREȘ, Compania „Liviu Rebreanu” ● Data reprezentației: 16 februarie 2001 ● Regia: Cristian Ioan ● Scenografia: Doru Păcurar ● Muzica: Adrian Daminescu ● Distribuția: Nicolae Cristache (Amorphe d'Ottenburg), Cornel Popescu (Hans d'Ottenburg), Rodica Baghiu (Berta d'Ottenburg), Gabriel Dumitras (Arnolphe), Dan Rădulescu (Astolphe), Serenela Mureșan (Eva), Dan Glasu (Ghebosul), Ion Săsăran (Scribul), Traian Costea (Albert), Eduard Marinescu (Keit), Aurel Ștefănescu (Unchiul Merle), Liviu Pancu (Un trubadur); în alte roluri: Ion Vântu, Alexandru Pavel, Rareș Budileanu, Liviu Topuzu, Gianina Iconaru, Raluca Ciolac, Anca Loghin.

★★★

Scrisă la sfârșitul anilor '60 și încercând, conform declarațiilor autorului (unul dintre cei mai importanți dramaturgi francezi actuali), „să evoce, prin mijloacele neînsemnate ale teatrului, barbaria nazistă”, **Amorphe d'Ottenburg** e un fel de basm modern, o alegorie grotesc-sentimentală deloc lipsită – în perspectiva anilor 2000, cel puțin – de naivitate și tezism. Povestea teribilului călău Amorphe, moștenitorul regatului Ottenburg, care, sub privirile complezente ale părinților, fraților și

curtenilor, ucide tot ce-i iese în cale (pentru a le veni de hac, în cele din urmă, chiar complicilor) are pe alocuri rezonanțe shakespeariene, dar și, în ansamblu, un obosit(or) aer *déjà vu*. Spectacolul târgumureșean, antrenând mari desfășurări scenice și numeroase forțe actricești, aduce o doză salutară de ironie prin comentariul regizoral; deși pornește greu și este, până la un punct, aproape de neînțeles, montarea se „adună” treptat și devine chiar agreabilă, grație în primul rând scenografiei foarte plas-

Nicolae Cristache

tice (compromisă doar de trecerile cam bolovănoase între tablouri) și unor contribuții actoricești înviorătoare, precum cele aduse de Cornel Popescu, Dan Glasu, Liviu Pancu, Serenela Mureșan sau Nicolae Cris-

tache („ampotrofagul” Amorphe). Prezent la premieră, autorul a situat spectacolul lui Cristian Ioan deasupra celui produs de Comedia Franceză – ceea ce e măgulitor. În mintea cui mai știe câte ceva despre ce joacă, de

fapt, francezii în țara lor stăruie însă o nedumerire: dacă tot s-a pus în scenă un text al lui Grumberg, de ce nu a fost preferată **Atelierul**, piesa lui cea mai bună, recunoscută ca atare de toată lumea? Inclusiv de el, probabil...

Unul din patru

Un alt dramaturg francez de prim-plan, Victor Haïm, a figurat în panorama târgumureșeană printr-un text intitulat (intraductibil) **Chair amour**, vădind predilecția autorului pentru analiza psihologică înfăptuită pe milimetrul (sufletesc) pătrat; aici avem de a face cu o dramă de familie în ton burlesc, amuzantă și înspăimântătoare totodată. Experimentatul actor Dan Glasu, student actualmente la Regie, și-a asumat în montare nu mai puțin de patru roluri, achitându-se fără

DRAGOSTE ȘI SÂNGE de Victor Haïm. Traducerea: Virginia Baciu ● **TEATRUL NAȚIONAL** din TÂRGU-MUREȘ, Compania „Liviu Rebreanu” ● Data reprezentației: 17 februarie 2001 ● Regia, scenografia și coloana sonoră: Dan Glasu ● Distribuția: Rodica Baghiu (Galatée), Serenela Mureșan (Marie-Elisabeth), Dan Glasu (Jules-Marie).

reproș numai de unul, cel propriu-zis, de pe scenă; altminteri, din dorința, pesemne, de a arăta cât mai mult din ce a învățat, a aglomerat în mizanscenă felurite „soluții” și „semne” vizuale și sonore, până la a-l năuci, pur

și simplu, pe privitor. Salvarea spectacolului vine de la foarte tânăra actriță Serenela Mureșan, al cărei joc proaspăt, inteligent și perfect susținut din punct de vedere tehnic mobilizează interesul publicului.

★★

Corupție tristă

Corupția clasei politice a devenit, se pare, un fenomen la scară mondială. Asta este, oricum, concluzia pe care o impune **Vacanță în Guadelupa** (titlul original: **Le Portefeuille**), istorisind, pe notele sprintare ale comediei de moravuri (și de bulevard), peripețiile unui ministru șantajat de către un amic senator. Dacă și Franța își are corupții săi, putem sta liniștiți; oricum, autorii săi

VACANȚĂ ÎN GUADELUPA de Pierre Sauvill și Eric Assous. Traducerea: Zeno Fodor ● **TEATRUL DE STAT** din ARAD ● Data reprezentației: 18 februarie 2001 ● Regia: Laurian Oniga ● Scenografia: Doru Păcurar ● Distribuția: Bogdan Costea (Thibaut), Mihaela Murgu (Agathe), Constantin Florea (Ministrul), Dorina Darie Peter (Pauline), Ion Văran (Bouladon), Liliana Balica (Nathalie).

„ușurei” și-i are cu siguranță, așa că putem chiar dormi liniștiți. Eventual, asistând la spectacolul arădean, atât

de lipsit de haz încât comedia tinde spre dramă, iar publicul treaz, spre ieșire.

★

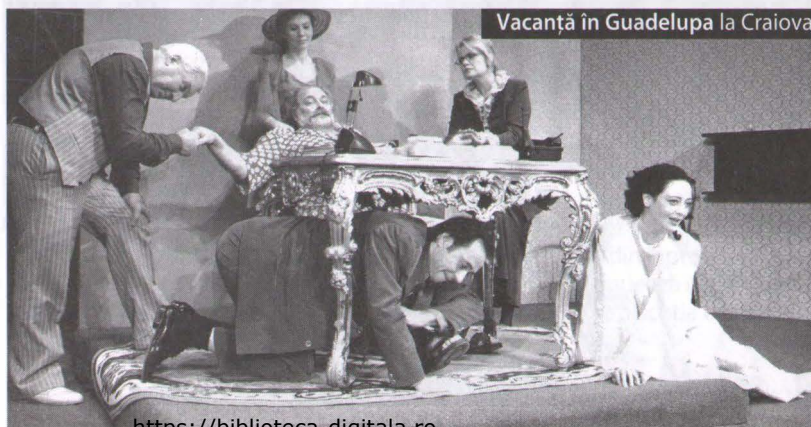
Corupție veselă

Corupția are, iată, un vino-ncoară aparte pentru omul de teatru român, chiar când e corupție franțuzească – sau mai ales atunci; altminteri, cum să-ți explici prezența piesutei în chestiune pe afișul Naționalului craiovean? Ce-i drept, spectacolul e lucrat profesionist, are umor și ritm, decorurile sunt expresive (nu și costumele), iar actorii se desfășoară cu o poftă de joc contagioasă, în frunte aflându-se, firește, Ilie Gheorghe (ministru șantajat).

...Și dacă oaspeții francezi au găsit cam bizare gusturile noastre în privința dramaturgiei lor, asta e! la să poftescă și dâșii la dramaturgia noastră!...

Alice Georgescu

VACANȚĂ ÎN GUADELUPA de Pierre Sauvill și Eric Assous. Traducerea: Zeno Fodor ● **TEATRUL NAȚIONAL** din CRAIOVA ● Data reprezentației: 19 februarie 2001 ● Adaptarea și regia: Mircea Cornișteanu ● Decorul: Viorel Penișoară-Stegaru ● Costumele: Lia Dogaru ● Distribuția: Ilie Gheorghe (Bertrand), Ion Colan (Antoine), Gabriela Baciu (Pauline), Angel Rababoc (Thibaut), Natașa Raab (Agathe), Petra Zurba (Nathalie), Theodor Marinescu (Președintele).

★★★